

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਡੀ. ਫਲਸੈਂ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਨਿੱਕੂ ਮਲ ਗੁਪਤਾ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1962 ਦਾ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 45-ਡੀ.

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V)—5. 60(I)(cc)—ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ— ਕੀ ਧਾਰਾ 60(3)—ਉਪ-ਧਾਰਾ (3)—ਕੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿਚ ਹੈ—ਕੀ ਪਰੋਵੀਸੋ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਰੈਂਡਰ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਧਾਰਾ (ccc)—“ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ”—ਦਾ ਅਰਥ — “ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ”—ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ — ਭਾਵੇਂ “ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ” ਜਾਂ “ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਕਰਜ਼ਾ” ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ— ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਨੱਥੀ ਜਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ— ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਉਸ ਘਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ—ਅਜਿਹਾ ਦੇਸ਼—ਕੀ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ XVI)—ਐੱਸ. 17—100 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ—ਕੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਜਾਂ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਕਰਜ਼ੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਵਿੱਚ ਛੇਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਚਾਰਜ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਜੋ, ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੇਟ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਉਭਰਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਅਤੇ ਉਪ-

ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੋਟੇ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿਚ 'ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ "ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ" ਜਾਂ "ਡਿਕਰੇਟਲ ਕਰਜ਼ੇ" ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਕਰਜ਼ੇ' ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ, ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ, ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਘਰ ਅਟੈਚ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਤਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਘਰ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਘਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਰਜ਼ਾ, ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਭੇਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਉਸ ਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਘਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਨੱਥੀ ਘਰ ਹੀ ਉਸਦਾ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੌ ਰੁਪਏ ਵਰਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਭਾਰਤੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਅਧੀਨ ਸਬੂਤ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (vi) ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜਿੱਥੇ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਚਾਰਜ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਥੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (vi) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੋਰ, ਮਿਤੀ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਦੇ ਈ.ਈ.ਏ. ਨੰ. 152-ਡੀ 1961 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ .

ਟੀ.ਸੀ.ਬੀ., ਐਮ. ਲਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ। ,

ਸੀ ਪੀ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਤੇ ਕੇ. ਦਿਆਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਾਪਤ- ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨਿੱਕੂ ਮੱਲ ਗੁਪਤਾ ਵਿਰੁੱਧ 15 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 8,800 ਰੁ. ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਨੂੰ, ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਾਪਤ- ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨਿੱਕੂ ਮੱਲ ਗੁਪਤਾ ਵਿਰੁੱਧ 15 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 8,800 ਰੁ. ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। 24 ਅਕਤੂਬਰ 1958 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਰਕਮ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਘਰ ਨੱਥੀ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਤਸੱਲੀ

ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਘਰ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ, ਦ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ- 'ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਰੁ. 500 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁ. 15 ਨਵੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ 500 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੁ. 250 ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ; ਫਿਰ ਰੁ. ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੱਕ 500 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ, ਬਕਾਇਆ ਤੁਰੰਤ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹਾਊਸ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ. ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਰਕਮ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਘਰ ਨੱਥੀ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਘਰ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ- 'ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਰੁ. 500 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁ. 15 ਨਵੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ 500 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੁ. 250 ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ; ਫਿਰ ਰੁ. ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੱਕ 500 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ, ਬਕਾਇਆ ਤੁਰੰਤ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹਾਊਸ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਡਿਫਾਲਟ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨੱਥੀ ਘਰ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੇਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਸੇਧ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਇਸ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇੱਥੇ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਜਿਹੀ ਕੁਰਕੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ: - (ccc) ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ (ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਭੋਗ) ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪੰਜਾਬ ਸੇਧ ਨੇ ਧਾਰਾ 60 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

"(3) ਫਿਲਹਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

30 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਘਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਚਾਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਮਕਾਨ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਘਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਨੱਥੀ ਮਕਾਨ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਦੋ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝੌਤਾ ਪੰਜਾਬ ਸੇਧ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਨਵੀਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੱਦ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਅਸੰਗਤਤਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਮੇਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) 'ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇੰਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਮੰਨੀ ਗਈ ਕਿ, ਭਾਰਤੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 (1908 ਦਾ ਐਕਟ 16) ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਮਝੌਤਾ ਅਰਜ਼ੀ (1908 ਦਾ ਐਕਟ 16) ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਘਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਾ ਕਰੇ। ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਮੰਨਣ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਇਆ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਦੋ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਹਨ। "

ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ 'ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ' ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ. ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 60 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਭ, ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਸਧਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਇਰਾਦਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਜਾਂ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੀਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਛੋਟ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਚਾਰਜ 'ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੰਗੀ ਗਈ ਕਰਜ਼ੇ' ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਚਾਰਜ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਕੀ ਹੈ? ਧਾਰਾ 60 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ 'ਕਰਜ਼ੇ' ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ 'ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ' ਜਾਂ 'ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਕਰਜ਼ਾ' ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ. ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 53 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਕਰਜ਼ੇ' ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਿਰੂਵੇਂਗਦਾ ਚਾਰੀ ਬਨਾਮ ਵਿਥੀਲੀਵਗਾ ਪਿੱਲਈ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੈਸੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਅਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਏ ਸਤਰਾਮਦਾਸ-ਕਿਸ਼ਨਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੰਗੂਮਲ-ਹਕੁਮਲ (2) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 46 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਰਜ਼ਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਭੇਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਅਸੰਗਤ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਕਤ ਰਹੇਗਾ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਰਜ਼ਾ ਨਿਯਮ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਟੈਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਕੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਨਿਯਮ 53, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ'। 'ਕਰਜ਼ਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਧਾਰਾ 60। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵੀਸੇ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਵਿੱਚ 'ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੰਗੀ ਗਈ' ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ 'ਕਰਜ਼ਾ'

ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਡੀਕ੍ਰੈਟਲ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੈਕਸ ਬਨਾਮ ਲਿਓਨ (3) ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 141 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੈ' ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ 'ਕਰਜ਼ੇ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਕਰਜ਼ਾ'। ਥਾਮਸ v. ਹਡਸਨ (4), ਪੰਨਾ 371 ਤੋਂ 373 (153 ਈ.ਆਰ. 511 ਦਾ ਪੰਨਾ 519), ਐਲਡਰਸਨ ਬੀ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮੀਕਰਨ 'ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ' ਜਾਂ 'ਡੀਕ੍ਰੈਟਲ ਕਰਜ਼ਾ' ਸ਼ਬਦ 'ਕਰਜ਼ੇ' ਨਾਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। 'ਕਰਜ਼ਾ' ਸ਼ਬਦ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਕਰਜ਼ੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਰਕਮ ਤੱਕ ਵੀ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਬੈਰਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਇਸਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਸੱਦਦ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰਜਾਨਾ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 60 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਜਾਂ ਡੀਕ੍ਰੈਟਲ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਟੋਰਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਡੀਕ੍ਰੈਟਲ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ 'ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ੇ' ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਘਟੀਆ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ, ਪਰਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 60 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਜਾਂ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਉਪਬੰਧ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਅਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਦੋਵੇਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਚਾਰਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ, ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਘਰ

'ਤੇ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਸਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਭਰਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ ਵਜੋਂ ਇਹ ਧਾਰਾ (ccc). ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਨੱਥੀ ਘਰ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੱਥੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਘਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ 1908 ਦੇ ਏ ਸੀਟੀ 16 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (vi) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕੇਸ, "ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪ- ਧਾਰਾ (2), ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਧਾਰਾ (vi) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ-

“(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ—(vi) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਮਝੌਤਾ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਘਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਬਰਟ ਸਕਿਨਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇਮਸ ਸਕਿਨਰ (5) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਹ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਧਾਰਿਤ ਕੇਸ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਮਝੌਤਾ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਊਸ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫਜ਼ਲ ਰਸੂਲ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ-ਉਲ-ਨਿਸਾ (6) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ' ਵਰਗੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝੌਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਸਮਝਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਸਮਝੌਤਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਭਾਵੇਂ ਅਣ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ 1908 ਦੇ ਐਕਟ 16 ਦੀ ਧਾਰਾ 17(2) (vi) ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪ੍ਰਭ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖ (7), ਖੈਰ-ਉਲ-ਨਿਸਾ ਬਨਾਮ ਬਹਾਦਰ ਅਲੀ (8), ਮੁਰਲੀ ਧਰ ਬਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ (9), ਮਾਊਂਟ ਜੀਓ ਬਨਾਮ ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ (10) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।), ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਸੁਜਾਤ ਅਲੀ ਖਾਨ (11), ਹਰੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮਾਘੀ ਮੱਲ (12), ਮਾਊਂਟ ਜੈ ਲਾਗੀ ਬਨਾਮ ਅਲਾਇੰਸ ਬੈਂਕ ਆਫ ਸਿਮਲਾ ਲਿਮਿਟੇਡ (13) ਅਤੇ ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਦੀ ਰਾਮ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਵਾਲੀ ਮੋਹਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ 16 ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਲਿਪੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੇਸ 1929 ਵਿੱਚ ਐਕਟ, 16 ਦੇ 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (vi) ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(2)(vi) ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ 'ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਸੋਧਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 17(2)(vi) ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਫਜ਼ਲ ਰਸੂਲ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਨੇੜੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 17(2)(vi) ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਮਝੌਤਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੌਖਿਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ। ਘਰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਵੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਪਿਛਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਪਾਠ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਜੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲਈ, ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ

ਰੈ. ਇੱਥੇ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਪਰ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(2)(vi) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਇਹ ਛੱਜੂ ਬਨਾਮ ਗੋਕੁਲ (15) ਵਿੱਚ ਸੁਲੇਮਾਨ, ਜੇ. ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਮਝੌਤਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡੀ. ਫਲਸ਼ੈ, ਸੀ.ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

(1)(1867), 2 Q.B. 523.

(2)(1941) 1 K T M

(3)A.I.R. 1951 Cal. 78.

(4)A.I.R. 1922 All. 106.

(5)A.I.R. 1943 Cal. 255.

(6)A.I.R. 1946 Mad. 504.

(7) A.J.R. 1956 Bean. 146.

(8) A.I.R. 1957 Pat, 395.

Mandeep Kaur

(Translator)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।